

סדר נשים | מסכת יבמות ק"ד"ק"י | שבת פרשת קורח (בישראל) / פרשת שלח לך (בחור"ל) | כ"כ"ז סיון תשפ"ב (19-25 יוני 2022)
Seder Nashim | Masechet Yevamot 104-110 | Shabbat Parashat Korach (Israel) / Parashat Shlach Lecha (Chu"l) | 20-26 Sivan (Jun. 19-25)

Daf 104: CHALITZAH IN SILENCE

דף ק"ד: החליצה שנעשתה בשתיקה

When the *yavam* (brother of deceased childless husband) and the *yevamah* (childless widow awaiting Levirate marriage) appear at the *beit din* (court) to observe the *mitzvah* of *chalitzah*, the *yavam* should say: "I do not want to enter a levirate marriage with her." And after she removes his shoe, the *yevamah* says: "This is what shall be done to a man who does not build his brother's house."

בשהיבם והיבמה נמצאים בבית הדין כדי לקיים מצות חליצה, היבם צריך לומר: "איני רוצה ליבם אותה". והיבמה אומרת אחרי חליצת הנעל: "ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו".

Consider this scenario: The *yevamah* removed the *yavam's* shoe and everyone left the courthouse. The head of the *beit din* suddenly remembered that the *yavam* did not say a word to the *yevamah* and the *yevamah* also said nothing, they only removed the shoe. What is the law in this case? *B'diavad* (ex post facto, after the fact), the *chalitzah* is *kosher* (valid), even without words.

אם היבמה חלצה את נעלו של היבם, ואחר כך הלכו כלם ולפתע נזכר ראש בית הדין כי היבם לא אמר ליבמה מאומה, וגם היבמה לא אמרה כלום, ורק חלצו, בדיעבד, גם חליצה בלי מלים בשרה.

Daf 105: TORAH STUDY SPARES ONE FROM EVIL DECREES רעודות מציל מגזרות רעות

Eli the High Priest lived before the time of the First Holy Temple. He served as *kohen gadol* and judge of *Am Yisrael*. However, his sons, Chofni and Pinchas, did not behave properly, and God informed Eli that because of his son's abhorrent behavior, all the children born to their family would die at a young age.

בתקופת בית המקדש הראשון חי עלי הגהון, שהיה כהן גדול ושופט של עם ישראל. עלי היה צדיק גדול, אך בניו חפני ופנחס לא נהגו כהלכה והקב"ה הודיע לעלי, כי מפני שבניו מתנהגים כך, כל הבנים שיוולדו במשפחתם ימותו בגיל צעיר.

In *Sefer Shmuel* it is written that God said that nothing would aid the members of Eli's family — meaning, even if they were to do *teshuvah* (repent), the harsh decree would remain. **Regarding this matter, the Talmud adds that one thing could save members of Eli's family from premature death — namely, the study of the Torah.** Rabbah said that even if they repented, the evil of the decree would still not be removed; however, learning Torah would atone for their sins and would spare them from dying young. Abaye added that if Eli's family was to give charity and show kindness, they would likewise be saved from the grim Divine decree.

בספר שמואל כתוב, שהקב"ה אמר, כי מאומה לא יעזר לבני משפחת עלי. גם אם יעשו תשובה - תשאר הגזרה הקשה. על כך מוסיף התלמוד שדבר אחד הציל אותם מלמות בגיל צעיר - למוד התורה. רבה אמר, שאף על פי שגם אם יעשו תשובה, לא יסירו את רע הגזרה, אך אם ילמדו תורה, יתפטר להם חטאם ולא ימותו בצעירותם. אביי הוסיף, גם אם יעשו צדקה וחסד, הם יכולים להנצל מן הגזרה.

Daf 106: FUNCTIONS OF THE RABBINIC COURT

A *beit din* (court) is appointed to judge cases of Torah law brought before them. In addition, the Torah calls upon the *beit din* to oversee a variety of other matters. For instance, the *beit din* sends *shlichim* (agents) to notify people when it is necessary to uproot *kilayim* (hybrid, crossbreeds) from their fields, and inform those who need to act swiftly to contribute the half-shekel donation.

The *beit din* is also tasked with seeing to it that Jews observed the *mitzvot*. If, Heaven forbid, the *beit din* became aware of a Jew who refused to keep a Torah-based *mitzvah*, the *beit din* is obligated to use coercive tactics to cause that Jew to fulfill the *mitzvah*.

דף ק"ז: מתפקידי בית הדין

בית הדין ממנה כדי לדון בדיני תורה המובאים לפניו. בנוסף לכך, התורה ממנה את בית הדין לפקח על עניינים שונים. למשל, בית הדין שולחים שליחים שיודיעו לאנשים לעקור בלאים מהשדות, ושיודיעו לאנשים להזדרז לתרם מחצית השקל.

בית הדין גם ממנה על כך שיהודים יקימו את המצוות. אם חלילה נודע לבית דין כי יש יהודי המסרב לקיים מצוה מן התורה, חובה על בית דין לגרם לכך שהוא יקיים את המצוה.

Daf 107: THE SAGES DID NOT DISTINGUISH

God granted the *Chachamim* the power to enact regulations, prohibitions, *dinim*, and *halachot* so that *Am Yisrael* maintain the Torah and *mitzvot*. One of the rabbinic regulations prohibits drinking of wine touched by a non-Jew, because the sages feared that the gentile might have touched the wine to pour it for purposes of *avodah zarah* (idol worship).

And what would happen if a non-Jewish baby crawling on the floor touched the wine? We are not concerned that the baby will consecrate the wine for *avodah zarah* and, yet, even in this case the wine is prohibited. Why? Because "*La ploog rabbanan*" (the sages did not distinguish). Regarding the certain regulations the sages uniformly applied their injunctions and said "*tamid assur*" (it is always prohibited), not distinguishing between one case and another. "*La ploog rabanan*" – "*La ploog*," they did not distinguish; "*rabbanan*," in their regulation between different scenarios pertaining to the same topic.

דף ק"ז: "לא פלוג רבנן"

הקב"ה נתן לחכמים כח לתקן תקנות, אסורים, דינים והלכות, כדי שיעם ישראל ישמרו את התורה ואת המצוות. אחת מתקנות חכמים היא שאסור לשתות יין שגוי נגע בו, מפני שחששו חכמים שמא הגוי נגע ביין ונסך אותו לעבודת זרה.

ומה קורה אם נכרי תנוק זוחל על הרצפה ונגע ביין? אנו אומנם לא חוששים כי הוא נסך את היין לעבודה זרה ובכל זאת, גם במקרה זה היין נאסר. מדוע? מפני ש"לא פלוג רבנן". בתקנות מסוימות חכמים אמרו "תמיד אסור", ולא חלקו בין מקרה כזה למקרה אחר. "לא פלוג רבנן" – "לא פלוג" – לא חלקו "רבנן" – חכמים, בתקנותיהם, בין מקרה למקרה.

Daf 108: RABBI AKIVA IN PRISON

דף ק"ח: רבי עקיבא בבית הסהר

Rabbi Akiva lived in a time when the Romans ruled *Eretz Yisrael* and forcibly prohibited Jews from to learning Torah. But Rabbi Akiva did not listen to the directives of the wicked people, and he would fearlessly teach Torah in public.

One day, the Romans captured Rabbi Akiva and placed him in the prison, until, on the orders of the evil Turnus Rufus, **they combed his flesh with iron combs. His soul departed as he shouted, "Shema Yisrael, HaShem Elokeynu, HaShem Echad,"** during the morning prayer service on *Yom Kippur*.

רבי עקיבא חי בתקופה בה הרומאים שלטו בארץ ישראל, והם אסרו על היהודים בכל תקף ללמד תורה. אבל רבי עקיבא לא הקשיב להוראותיהם של הרשעים והיה מלמד תורה ברבים, בלא פחד.

ביום מן הימים לכדוהו הרומאים ונתנוהו בבית הסהר, עד שבהוראת טורנוסרופוס, סרקו את בשרו במסרוקות של ברזל, ויצאה נשמתו בקריאת "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", בשחרית יום-הכפורים.

Daf 109: WHAT ARE "BAMOT"?

דף ק"ט: מהן "במות"?

A "*bamah*" is a *mizbe'ach* (altar) constructed outside the *Beit HaMikdash*, on which *korbanot* (offerings) were sacrificed to God. When *B'nei Yisrael* were in the wilderness, every Jew was allowed to build a personal *bamah* on which to offer *korbanot*. After the *mishkan* (tabernacle) was constructed, it was prohibited to sacrifice on *bamot*, and *korbanot* were only permitted to be offered in the *mishkan*. Then, when *B'nei Yisrael* entered *Eretz Yisrael*, they were again permitted to offer *korbanot* on *bamot*.

במה היא מזבח שמקימים מחוץ לבית המקדש ומקריבים עליו קרבנות לה'. כשהיו בני ישראל במדבר, כל יהודי היה רשאי לבנות במה לעצמו ולהקריב עליה קרבנות. אחרי שהוקם המשכן, אסור היה להקריב בבמות ורק במשכן הקריבו קרבנות. לאחר מכן, כשנכנסו בני ישראל לארץ ישראל, שוב התר להם להקריב קרבנות על גבי הבמות.

Bamot were prohibited after they built the *mishkan* in Shiloh, then permitted again when that *mishkan* was destroyed. After the *Beit HaMikdash* was constructed in Jerusalem, *bamot* were prohibited once again. Since then, it has been prohibited to offer *korbanot* on a *bamah*, even after the *Beit HaMikdash* was destroyed. A person who sacrifices a *korban* on a *bamah* violates an *issur min haTorah* (Torah-based prohibition) and is liable for *karet* (divine punishment by untimely death, or spiritual excision).

באשר הקימו משכן בשילה, נאסרו הבמות ושוב התרו כשנחרב משכן זה, ושוב נאסרו לאחר שנבנה בית המקדש בירושלים. מאז אסור להקריב קרבנות בבמה, אפילו לאחר שנחרב בית המקדש.

המקריב קרבן על במה, עובר על אסור מן התורה וחיבב כרת.

Daf 110: ELIEZER THE GREAT

דף ק"י: רבי אליעזר הגדול

When the Talmud says, "Rabbi Eliezer," it refers to Rabbi Eliezer ben Hyrcanus, whom the *Gemara* sometimes calls "Rabbi Eliezer the Great." He was a disciple of Rabban Yochanan ben Zakkai, who lived during the time of the destruction of the Second *Beit HaMikdash*.

"*Avot D'Rabbi Natan*" relates that Rabbi Eliezer did not have the privilege of learning Torah before age 22. Then suddenly, his soul longed for Torah study, and he ascended to Jerusalem. **Rabbi Eliezer entered the yeshiva of Rabban Yochanan ben Zakkai** and studied Torah diligently for many long hours, without even eating a thing, due to his zeal for Torah learning.

At first, his father, Hyrcanus, was angry with him. But then, Rabban Yochanan ben Zakkai asked Rabbi Eliezer to stand up and deliver a Torah discourse. So, Rabbi Eliezer stood to deliver his remarks and Rabbi Yochanan ben Zakkai kissed him, in honor of the wonderful words of the Torah he shared. Upon seeing this, Rabbi Eliezer's father was overjoyed, and was never angry with him again.

כְּאִשֶּׁר הַתְּלִמּוּד אֹמֵר "רַבִּי אֱלִיעֶזֶר" הַפּוֹנֵנָה הִיא לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקָנוֹס, שֶׁלִּפְעָמִים הוּא מְכַנֶּה בְּגִמְרָא "רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל". רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל הָיָה תְּלִמִּידוֹ שֶׁל רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי, שְׁחֵי בְּתַקּוּפַת חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי.

בְּ"אַבוֹת דְּרַבִּי נְתָן" מְסַפֵּר, כִּי עַד גִּיל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם לֹא זָכָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר לִלְמַד תּוֹרָה, עַד שֶׁלִּפְתָּע חֻשְׁקָה נִפְשׁוּ בַתּוֹרָה וְהוּא עָלָה לִירוּשָׁלַיִם, נִכְנָס לִישִׁיבָתוֹ שֶׁל רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּי וְלָמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה שְׁעוֹת אַרְבּוֹת בְּלֹא לֶאֱכֹל מֵאוּמָה, מֵרַב חֻשְׁקוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה.

בַּתְּחִלָּה כְּעַס עָלָיו הוֹרְקָנוֹס אָבִיו, אֲךָ רַבֵּן יוֹחָנָן בִּקֶּשׁ מֵרַבִּי אֱלִיעֶזֶר שֶׁיַּעֲמֵד וְיִדְרֹשׁ בְּדַבְרֵי תּוֹרָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר עָמַד וְדִרֹשׁ, וְרַבֵּן יוֹחָנָן נִשַּׁק אוֹתוֹ לְכַבּוֹד דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַנִּפְלְאִים שֶׁהוּא אֹמֵר. רָאָה זֹאת אָבִיו וְשָׂמַח בְּיוֹתֵר וְשׁוּב לֹא כְּעַס עָלָיו.

D'VAR TORAH: PARASHAT KORACH

דבר תורה: פרשת קורח

Korach's character is an example and symbol of the concept of "*echad ba'peh v'echad balev*" (one [sentiment] said, and one [other sentiment felt] in the heart — in other words, hypocrisy). On the outside, Korach's claim was grand and important — "The entire community is all holy," but truly, inside, he solely sought personal advancement, for himself and those around him. Rabbi Shimshon Raphael Hirsch, zt"l explained that this is a well-known method of operation, which has happened in controversies repeatedly throughout Jewish history: "Under the guise of representing the public interest, they sought to satisfy their own interests, and for this purpose they came up with false, dazzling proofs that flatter and speak to the self-love of the people." A person who seeks personal promotion and hopes to make themselves look better, above all else, "does not pass muster," (i.e., is not good enough) and will not succeed in achieving their goal. It is indeed genuine conduct, out of a mission and devotion for *Am Yisrael* that enables a person to reach their goal and to get appointed to a communal position on behalf *Am Yisrael*.

דְּמוּתוֹ שֶׁל קֹרַח הִיא דְּגִמָּא וְסִמְלָא לְמַשְׁגַּח "אֶחָד בִּפְהֵי וְאֶחָד בְּלֵב". מִבְּחוּץ טַעֲנָתוֹ שֶׁל קֹרַח הִיְתָה גְּדוּלָה וְחִשׁוּבָה - "כָּל הָעֵדָה בְּלִמָּסְכִים", אֲךָ בְּאֵמֶת בְּתוֹכוֹ הוּא חִפְשׁ אַחַר קְדוּמֵי אִישִׁי, לוֹ וּלְסוּבְבָיו. הָרַב שֶׁמִּשׁוֹן רָפָאֵל הִירְשׁ זצ"ל אֹמֵר, שֵׁישׁ בָּאן שִׁיטַת עֲבוּדָה מְכַרָּת, הַהוֹלְכָת וּפּוֹעֶלֶת בְּאֵרוּעִים וּמַחְלֻקוֹת שׁוֹנוֹת בְּהִיסְטוֹרְיָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל: בְּ"מִסְנָה שֶׁל יִצְחָק עֲנִינֵי הַכָּלָל הֵם בְּקִשׁוֹ לְסַפֵּק אֶת הָאֵינְטֵרֶסִים שֶׁל עַצְמָם וּלְצַרְדָּה זֶה בָּאוּ בְּהוֹכָחוֹת פּוֹזְבוֹת וּמְסַנְוֹרוֹת הַמַּחְנִיפוֹת לְאַהֲבָה הַעֲצָמִית שֶׁל הָעָם". אֲדָם הַמַּחְפֵּשׁ קְדוּמֵי אִישִׁי וּמַחְפֵּשׁ לְהִיטִיב עִם עַצְמוֹ - "לֹא עוֹבֵר מִסָּד" וְלֹא יַצְלִיחַ לְהַשִּׁיג אֶת מִשְׁרָתוֹ. דְּוָקָא הַלִּיכָה אֲמַתִּית מִתּוֹךְ שְׁלִיחוֹת וּמְסִירוֹת לְמַעַן עִם יִשְׂרָאֵל הִיא שְׂתוּזָה אֶת הָאֲדָם לְהַגִּיעַ לְיַעֲדוֹ וְלְהַתְּמַנּוֹת לְתַפְקִיד צְבוּרֵי לְמַעַן עִם יִשְׂרָאֵל.